

Abstrakt

Tato diplomová práce se zabývá problematikou veřejného užívání lesních obor. Lesní obora jako ohrazená část lesa určená k intenzivnímu chovu zvěře podléhá speciální právní úpravě zákona o myslivosti. Při mapování problematiky však nelze odhlédnout od právní úpravy lesního zákona upravující veřejné užívání lesů či ještě obecnější úpravy zákona o ochraně přírody a krajiny zakotvující institut volného průchodu krajinou. Veřejné užívání obor je v posledních několika letech předmětem odborné ale i laické debaty, neboť v důsledku kolize práva vlastnického, práva na volný průchod krajinou a práva myslivosti dochází k mnohým sporům. Právní praxe bezesporu směřuje k tendenci poskytnutí vyšší úrovně ochrany držitelů honitby a sekundárně pak vlastníkům honebních pozemků. Ze zjištění veřejného ochránce práv plyne, že pouhá ¼ lesních obor je zpřístupněna veřejnosti, ač dle logického výkladu ustanovení § 9 odst. 3 zákona o myslivosti ve spojení s § 63 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny není možné, aby obora byla veřejnosti znepřístupněna na dobu neurčitou. Tendence zakládat lesní obory v posledních letech sílí a zákonodárce procesní postup významně zjednodušil tím, že zařadil v novém stavebním zákoně oplocení obory do režimu drobné stavby, jejíž realizace probíhá ve volném režimu.